

ק"פ 55857/06/19 - אהוד רז נגד עינת מקלר שירן

בית משפט השלום בעכו

ק"פ 55857-06-19 רז נ' שירן מקלר
תיק חיצוני:

בפני **כבוד השופט וויליאם חאמד**
הקובל:
נגד
הנקבלת:
עינת מקלר שירן

הכרעת דין מבוא

1. קובלנה פלילית, במסגרתה מייחס הקובל לנקבלת עבירה של פגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 2(5), 2(7), 2(8) ו- 2(9) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981, בצירוף הוראת סעיף 5 לחוק הנ"ל (להלן - "החוק").
2. הקובל הינו עורך דין במקצועו והנקבלת הינה רופאה במקצועה, ושניהם חברים בעמותה הישראלית לדיסאטונומיה משפחתית (להלן - "העמותה").
3. הקובל מייחס לנקבלת את העבירה הנ"ל במסגרת שני פרטי אישום.
4. לפי הנטען בפרט האישום הראשון, ביום 29.1.19 ובסמוך לכך שימשה הנקבלת חברה לכאורה בוועדת ביקורת בעמותה. ובעבר שימשה חברה בוועד העמותה וכיו"ר וועדת העמותה. ביום 29.1.19 התקיימה אסיפה כללית שלא מן המניין לצורך אשרור דוח"ות כספיים לשנת 2017 ובחירת נציגים למוסדות העמותה. טרם מועד האסיפה הציג הקובל מועמדותו לחברות בוועד העמותה. בטרם קיום ההצבעה לבחירת בעלי התפקידים במוסדות העמותה, נשאה הנקבלת בפני הנוכחים דברים במשך כחצי שעה, שלא לצורך תפקידה כיו"ר וועדת הביקורת, ותוך השמצה ופגיעה בשמו הטוב של הקובל, וזאת מול קהל של 80 אנשים לערך, תוך שהיא מסרבת לקריאות הציבור להפסיק זאת. הנקבלת הציגה בפני הנוכחים מצגת ויזואלית שהוכנה על ידה מראש, שכללה מסמכים רבים של מכתבים, תכתובת מסרונים, הודעות וואטס-אפ ודואר אלקטרוני, של הקובל עם בעלי תפקידים בעמותה, מתוקף תפקידם של אלה, ואשר הגיעו לידיה מתוקף תפקידה בוועדת הביקורת וכחברת וועד העמותה וכיו"ר וועד העמותה בעבר. הקובל לא קיבל פניה או בקשה לתגובה מאת הנקבלת לפרסום המסמכים הנ"ל, כאשר במסגרת אותו מעשה הנקבלת העבירה לציבור מידע שהגיע אליה מתוקף תפקידה השונים בעמותה, בניגוד לדין ותוך פגיעה בפרטיותו של הקובל ושימוש במידע שלא נועד לפרסום וללא קבלת רשות הקובל לכך.

5. במסגרת פרט האישום השני לכתב הקובלנה נטען כי במועדים שונים שלא ידועים לקובל, פנתה הנקבלת לגורמים שונים באמצעות דואר אלקטרוני ופרסמה מידע שהגיע לידיה מתוקף תפקידה והקשור לקובל, תוך פגיעה בפרטיותו וללא קבלת הסכמתו לפרסום כאמור.

6. הקובלת כפרה בביצוע העבירה הנ"ל.

7. בתום פרשת התביעה, טענה הנקבלת כי אין לחייבה להשיב לאשמה, וכי יש לזכותה מהעבירה הנ"ל בהתאם להוראת סעיף 158 לחסד"פ (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982.

8. הוגשה תגובה בכתב מאת הקובל.

9. ב"כ הצדדים הגישו הודעות בכתב לפיהן הם מסכימים כי החלטה בבקשה הנ"ל תינתן בהעדר.

תמצית טיעוני הנקבלת:

10. לטענת הנקבלת, הקובל לא עמד בנטל להוכיח, ולו לכאורה, את העבירה המיוחסת לה בכתב הקובלנה, ועל כן, ובהתאם להוראת סעיף 158 הנ"ל, יש לזכותה מהעבירה הנ"ל.

11. לטענתה, המצגת אשר הוצגה על ידה באסיפה מיום 29.01.19 מהווה את המסגרת העובדתית הבלעדית הרלבנטית לאישום זה. לטענתה, אין ולו מסמך אחד מתוך המסמכים שנכללו במצגת הנ"ל המתייחס לענייני הפרטיים של הקובל, שכן המסמכים כולם עסקו אך בפעילותו הציבורית של הקובל בעמותה, בעבר ובהווה. עוד ציינה כי הקובל לא ציין מהו המסמך שבו קיימת התייחסות לענייני הפרטיים ואף בחר שלא להעיד בעצמו ולהבהיר מהו המסמך מבין המסמכים הכלולים במצגת, אשר פגעו בפרטיותו, ולהיחקר על כך.

12. הנקבלת טענה עוד כי הצגת ההתכתבויות כאמור הייתה מתוקף תפקידה כיו"ר וועדת הביקורת, במסגרת דו"ח ועדת הביקורת בפני האסיפה הכללית אשר בה נדונה בחירתו של הקובל לוועד העמותה, והצגת המסמכים כאמור אינה יכולה להיחשב כהצגת ענייני הפרטיים של הקובל ואינה יכולה להיכנס לגדר העבירות הקבועות בסעיפים 2 (7) ו- 2 (9) לחוק.

13. עוד טענה הנקבלת כי הקובל ניהל בעצמו, באופן פומבי, את הליך כינוס האסיפה והציג את מועמדותו לוועד העמותה.

14. לטענתה, התכתבויות הנ"ל של הקובל עם הגורמים בעמותה עסקו בנושאים מקצועיים פרוצדוראליים הקשורים

לכינוס האסיפה, ואין בהן ולו פרט מידע אחד על ענייניו הפרטיים של הקובל.

15. לטענתה, חלק מן המכתבים נשלח לחברי העמותה, כך שהצגתם בשנית בפני חברי העמותה אינה יכולה להיות פגיעה בפרטיות.

16. עוד טענה כי בהתאם לפסיקה, אדם הנוטל עליו תפקיד ציבורי חושף את עצמו במידה רבה לעינו הפקוחה של הציבור, וברי כי מי שבחר להתמנות למנכ"ל עמותה היה מודע לכך כי מידע אודות אופן תפקודו ייחשף הן לאורגנים השונים של העמותה והן לחברי העמותה.

17. לטענתה, בסעיף 2 (7) לחוק נדרשת הוכחת יסוד עובדתי נוסף, והוא הפרה של "חובת סודיות שנקבעה בדין", דבר אשר אינו מתקיים בענייננו. בנוסף, סעיף 2 (9) לחוק דורש הוכחת יסוד עובדתי והוא שימוש בידיעה שלא למטרה לשמה נמסרה. לטענתה, הקובל לא הציג כל עובדה או ראיה בדבר המטרה לשמה נמסרו לנקבלת המסמכים והמידע שפורסמו באסיפה, וממילא לא הציג כל ראיה לכאורה כי היא עשתה שימוש בידיעה שלא למטרה לשמה נמסרה לה. לטענתה, המידע אודות אופן התנהלותו ותפקודו המקצועי של הקובל כמנכ"ל העמותה התגלה בשל התפקיד הציבורי אותו הוא נשא.

18. אשר לעבירה הנטענת לפי סעיף 2 (5), צינה הנקבלת כי על הקובל מוטל הנטל להוכיח, באופן פוזיטיבי, כי היא הציגה את המסמכים ללא רשות מהנמען או הכותב, ובכך כשל הקובל כשל ראייתי בסיסי, השומט את הקרקע מתחת לעבירה שיסודה הוא פרסום ללא רשות של אחד הגורמים הנ"ל.

19. לטענת הנקבלת, בית המשפט, בהחלטתו מיום 22.06.20, קבע כי על הקובל להגיש בשנית את הנספחים שצורפו להודעת הנספחים הראשונה, ולשייך אותם לפרטי האישום הנפרדים. לטענתה, הקובל ביצע "מקצה שיפורים" בנספחים, ולאור זאת קבע בית המשפט, בהחלטתו מיום 15.07.20, כי בית המשפט יתעלם מנספחים שהופיעו בהודעת הנספחים השנייה ולא הופיעו בהודעת הנספחים הראשונה. לפיכך, רק התכתובות שבמוד 37 (שסומנה ת/4) להודעת הנספחים השנייה תילקחנה בחשבון במסגרת העובדתית שבמחלוקת.

תמצית טיעוני הקובל:

20. הקובל עותר לדחיית הבקשה, שכן היא אינה מקיימת אחר הוראות הפסיקה, לפיהן, רק במקרים נדירים, ובנסיבות בהן ברור על פניו כי אין לסמוך על הראיות שהוגשו, רשאי בית המשפט לקבוע, כבר בשלב זה ההליך, כי הוא מקבל טענה של "אין להשיב לאשמה" ולזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות.

21. לטענתו, יש לדחות את טענת הנקבלת לפיה מדובר במצגת אשר הציגה מידע רלוונטי במסגרת תפקידה כיו"ר וועדת הביקורת, שכן המדובר בישיבה שלא מן המניין שנועדה לצורך בחירת יו"ר וועד העמותה, ומנגד, המצגת אינה

קשורה בוועדת הביקורת או בתפקידה של הנקבלת בוועדה זו, אלא כזו שנערכה על ידי הנקבלת מתוך רצון להרע לקובל, לפגוע בהליך הדמוקרטי של בחירות לראשות וועד העמותה ולפגוע בזכותו של הקובל להגנה על פרטיותו, וכן לפגוע בשמו הטוב.

22. לטענת הקובל, הנקבלת עשתה שימוש פסול במסמכים והודעות וואטס-אפ, כאלה שקיבלה לידיה מאחרים שלא במסגרת תפקידה כיו"ר וועדת הביקורת, תוך פגיעה בפרטיותו של הקובל, והכל בכוונת זדון, ושעה שידעה היא כי המדובר במסמכים פנימיים של העמותה אשר אינם לפרסום לכלל חברי העמותה, במסגרת התכתבות פרטית ביניהם, שהינה חסויה.

23. לטענת הקובל, מרבית המסמכים מאת הקובל לוועד העמותה או ליו"ר המתפטר מוענו אליהם ולא הגיעו לחברי העמותה.

24. לטענתו, מחיקת קבצי מחשב ומיילים רבים ממחשב העמותה על ידי הנקבלת, טרם העבירה אותו למחליפתה בתפקיד, מעידה על כוונתה של הנקבלת להרע ולהזיק לקובל באופן אישי וללא קשר לתפקידה כיו"ר וועדת הביקורת.

25. אשר לטענתה של הנקבלת כי הקובל לא הוכיח לכאורה כי המסמכים הוצגו ללא רשות מאת הנמען, טען הקובל כי עדות התביעה הינן חברותיה הטובות של הנקבלת, ולפיכך, על מרבית השאלות בעדותן ענו כי הן אינן זוכרות או אינן יודעות להשיב, ונהיר כי הן ניסו לסייע לנקבלת.

דין והכרעה

26. כאמור, הבקשה של הנקבלת שלא לחייב אותה להשיב לאשמה וכן לזכותה כבר בשלב זה, בתום פרשת התביעה, היא במסגרת הוראת סעיף 158 לחסד"פ, לפיה:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה,

יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין

מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין...".

27. לפי הפסיקה הנוהגת, המשמעות של העדר הוכחה לכאורה, כנדרש בהוראת סעיף 158 הנ"ל, לצורך זיכוי הנאשם כבר בשלב זה של תום פרשת התביעה ובטרם שמיעת פרשת ההגנה, היא כי אין בראיות שהוגשו לבית המשפט מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה אפילו אם יינתן בראיות אלו מלוא האמון והמשקל, אז אין הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן. די בקיומן של ראיות דלות ובסיסיות להוכחת יסודות העבירה, כדי להביא לדחיית הבקשה שהוגשה

לפי סעיף 158 הנ"ל. וכך צוין בספרו של המלומד י. קדמי, "על סדר הדין בפלילים, חלק שני, הליכים שלאחר כתב אישום, א, מהדורה מעודכנת תשס"ט - 2009:

"לעניינה של ראייה לכאורה לטענה אין להשיב... המבחן הוא מבחן חיצוני של ראיות התביעה "על פניהן" בלי ליתן את הדעת לשיקולי מהימנות ומשקל פרט למקרים נדירים שבהם חוסר המהימנות זועק".

28. כאמור, הקובל מייחס לנקבלת עבירה לפי הוראת סעיף 5 לחוק, המורה כי:

"הפוגע במזיד בפרטיות זולתו, באחת הדרכים האמורות בסעיף 2(1), (3) עד (7) ו (9) עד (11), דינו - מאסר 5 שנים".

הקובל מייחס לנקבלת את החלופות מספר 5,7,8 ו-9 בסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות. לפי הוראת סעיף 2 לחוק, פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

"(5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתוכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב... "כתב"- לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית...

(7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי ענייניו הפרטיים של אדם.

(9) שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסירתה

לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה".

29. בהתייחס לסעיף קטן 5 הנ"ל, על המאשים להוכיח מספר יסודות מצטברים: (א) מעשה העתקה של מכתב או כתב אחר, (ב) אותו מכתב לא נועד לפרסום, (ג) הדבר לא נעשה בהסכמת הכותב של המכתב או הנמען לפי עמוד 5

המכתב.

30. אין חולק כי המסרונים, הדואר האלקטרוני והתכתבויות בוואטס-אפ, אותם הציגה הנקבלת בפני הנוכחים באסיפה, הם בבחינת "מכתב או כתב אחר", כנדרש בהוראה הנ"ל. כמו כן, עצם הצגת המסמכים בפני הקהל הנ"ל מהווה פרסום של תוכנם של אותם מסמכים בפני רבים, שאינם נמנעים לפי אותם מסמכים. יחד עם זאת, אין די בהתקיים היסודות הנ"ל, אלא שנדרש המאשים להוכיח כי העתקת ופרסום אותם מסמכים על ידי הנאשם נעשו שלא בהסכמתו הוא ולא בהסכמת הנמען לפי אותו מכתב. מכאן, **די בהסכמת אחד מהשניים, כותב המכתב או הנמען לפי המכתב, כדי להביא למסקנה כי מעשה הנאשם לא היה בבחינת פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(5) לחוק.**

31. הקובל לא העיד בבית המשפט, במסגרת פרשת התביעה. מכאן, בדיון היא טענת הנקבלת, כי משלא העיד הקובל, על דוכן העדים, כי הוא לא נתן הסכמתו להצגת המסמכים הנ"ל, נותרה המסקנה כי הוא לא הוכיח באופן פוזיטיבי וכנדרש בדיון כי הצגת המסמכים ע"י הנקבלת לא הייתה ברשותו, היינו, ברשות כותב המסמכים. נשכך, לא התקיים היסוד העובדתי בהוראה הנ"ל, לפיו, פרסום המסמך לא היה בהסכמת הכותב של המסמך.

32. אך בכך לא די. עיון במסמכים שהוגשו מטעם הקובל במסגרת פרשת התביעה מוביל למסקנה החד משמעית כי הקובל לא הוכיח, ולו באמצעות ראיה בסיסית ושולית ביותר, כי הצגת המסמכים ע"י הנקבלת בפני הנוכחים באסיפה לא הייתה ברשות הנמען לפי אותם מסמכים. אפרט בהמשך את הבסיס לקביעה זו.

33. בתצהירה מיום 21.6.21, אשר הוגש וסומן ת/2, ציינה עדת התביעה גב' אלה גרינברג כי היא נכחה באסיפה, כחברה בעמותה, במהלכה נשאה הנקבלת דברים קשים ומשמצים כנגד הקובל, שלא במסגרת תפקידה בעמותה, ותוך שהיא מתעלמת מקריאות הציבור להפסיק זאת, והציגה בפניהם מסמכים רבים שהגיעו לידיה ככל הנראה במסגרת תפקידה בעבר בעמותה, לרבות תכתובות אישיות, במטרה לפגוע בפרטיותו של הקובל.

34. בעדותה בבית המשפט ציינה העדה הנ"ל כי היא חברה בעמותה ובוועד העמותה, וכי היא פנתה לקובל על מנת לקבל על עצמו תפקיד יו"ר הוועד לאחר שהיו"ר הקודמת עזבה תפקיד זה **(עמ' 13 לפרוטוקול)**. כן העידה כי היא הרגישה במהלך השתתפותה באסיפה כי הנקבלת החליטה לפגוע בקובל בפני הנוכחים באופן מבזה ומשפיל, והיא ואחרים ניסו להביא אותה להפסיק זאת אך ללא הועיל, והנקבלת עשתה כן ע"י הצגת דברים פוגעים בקובל. העדה אישרה במסגרת עדותה בחקירה ראשית את המסמכים שהוצגו באסיפה באמצעות מצגת מטעם הנקבלת, והסבירה כי המדובר בהתכתבויות שהופקו ממחשב או וואטס-אפ, שאינן קשורות לוועדת הביקורת בה חברה הנקבלת **(עמ' 12 לפרוטוקול)**. אותן התכתבויות הוגשו ע"י הקובל במהלך העדות הנ"ל, וסומנו ת/1.

35. לציון כי, במסגרת עדותה בבית המשפט וכן במסגרת תצהירה הנ"ל לא תיארה העדה הנ"ל מה היה תוכן המסמכים וההתכתבויות שהנקבלת הציגה באסיפה, ואשר מהווה פגיעה בפרטיותו של הקובל או פרסום פרטים אישיים שלו, או כאלה שהגיעו לידי הנקבלת במסגרת תפקידה ולא נועדו לפרסום. תצהירה ועדותה של העדה הנ"ל בחקירה ראשית היו כלליים ולא מפורטים לעניין זה. ב"כ הנקבלת, במסגרת החקירה הנגדית, ביקש מהעדה להצביע על המסמכים

שכללו, לטענתה, עניין פרטי של הקובל, ואף הניח בפני העדה את המסמכים שהוגשו מטעם הקובל לעניין זה, שסומנו ת/1, והעדה עיינה במעמד עדותה במסמכים אלו והסבירה כי עצם הצגת מכתב של הקובל שנשלח לחבר אחר בעמותה הוא פגיעה בפרטיות, שעה שהצגת המכתב כאמור לא הייתה בהסכמת הקובל או הנמען (**עמ' 15 לפרוטוקול**). יוצא כי, העדה לא הצביעה על עניין פרטי של הקובל אשר מתועד במסמכים שהוגשו וסומנו ת/1, אלא שהעדה, בשלב זה של העדות, טענה כי הנקבלת כשלה בכך שהציגה את המסמכים הנ"ל ללא הסכמת הכותב או הנמען. מדובר בטענה שעניינה פגיעה בפרטיות ע"י פרסום מכתב ללא הסכמת הכותב או הנמען, טענה שלא עולה בקנה אחד עם עדותה של העדה בחקירה ראשית, לפיה, הפגיעה בפרטיות הקובל הייתה ע"י פרסום עניין פרטי של הקובל.

36. בהמשך עדותה בחקירה נגדית הצביעה העדה הנ"ל על מסמכים אחרים שהינם התכתבויות בין הקובל לבין אחרים בעמותה, לרבות מסמך לפיו הוא מתלונן בפני גורם אחר בעמותה כי הוא שומע "לחששים" כלפיו בין חברי העמותה, ומבקש כי יפסיקו זאת. לפי העדה, מדובר בפרסום עניין פרטי של הקובל.

37. גם בהנחה ויש לאמץ את הטענה כי תוכנו של מסמך זה הוא עניין פרטי אישי של הקובל, שלא היה מקום להציג בפני הנוכחים באסיפה, הרי שלא הוכח כי הצגת התכתבות זו, שהקובל שלח לגורם אחר בעמותה, לא הייתה ברשות הכותב או הנמען. כאמור, הקובל לא העיד כי לא נתן הסכמתו לשימוש באותה התכתבות ע"י הנקבלת, והגורם האחר בעמותה, הוא הנמען לפי התכתבות זו, לא העיד כי הוא לא נתן רשות לנקבלת לעשות שימוש באותה התכתבות.

38. עדת התביעה, גב' מריאנה פוליאקוב, ציינה בתצהירה כי היא נכחה באסיפה במהלכה נשאה הנקבלת דברים פוגעניים כלפי הקובל, תוך שהיא מסרבת להיענות לקריאות הקהל להפסיק זאת, ומציגה מסמכים רבים שהוציאה מהעמותה והגיעו לידיה במסגרת תפקידיה בעמותה.

39. בעדותה בבית המשפט, העידה העדה הנ"ל כי האסיפה התכנסה לבקשת הקובל לבחירת וועד חדש, והנקבלת, שהייתה באותו מועד חברה בוועדת הביקורת ואמורה הייתה להציג דו"ח ביקורת, הציגה בפני הקהל מסמכים והתכתבויות בין חברי העמותה, וזאת במטרה לפגוע בסיכויי הקובל להיבחר לוועד העמותה (**עמ' 18 לפרוטוקול**). נכון לשלב זה של העדות, העדה לא הצביעה על כל מסמך שלטענתה הוצג על ידי הנקבלת ואשר כלל עניין פרטי של הקובל. עדותה של העדה הנ"ל בחקירה ראשית הצביעה אך על התרשמותה של העדה כי רצונה של הנקבלת היה להתנגד לבחירת הקובל לוועד העמותה. אין בכך כדי להוות עבירה של פגיעה בפרטיות.

40. בעדותה בחקירה נגדית נשאלה העדה הנ"ל האם בדקה מי נתן לנקבלת הסכמה להציג את המסמכים באסיפה, והשיבה בשלילה (**שורות 17-18 עמ' לפרוטוקול**). עדות זו של העדה מובילה למסקנה היחידה כי אין בעדות זו כדי להוכיח לכאורה כי הנקבלת הציגה את ההתכתבויות שבין הקובל לבין אחרים בעמותה ללא הרשאה של כותב ההתכתבות או של הנמען לפי ההתכתבות.

41. העדה העדה כ: "למיטב זכרוננו היה ברובם דברים שקשורים לתפקודו של הקובל בעמותה ולמה לא לבחור אותו" (שורות 25-26 עמ' 18 לפרוטוקול). אין בעדות זו כדי להצביע על עניין פרטי של הקובל אותו הציגה הנקבלת לפני האסיפה באמצעות המסמכים שהוצגו.

42. הרושם שנתר על רקע העדות הנ"ל היה כי הצגת המסמכים ע"י הנקבלת הייתה במסגרת תפקידה של זו בוועדת הביקורת. להמחשה אפנה לעדות העדה הנ"ל לפיה:

"ש. את יודעת מה תפקידה של ועדת ביקורת?"

ת. אני מנחשת לבקר את תפקוד העמותה.

ש. אחד התפקודים של ועדת ביקורת זה למסור דוח על כל נושא שעולה באסיפה?

ת. אכן.

ש. הנושא בין השאר הוא מינוי הקובל כחבר ועד?

ת. נכון."

(שורות 1-5 עמ' 19 לפרוטוקול).

43. עדת התביעה, גב' נרקיס נווה, העידה כי היא שימשה במועד האסיפה בתפקיד מנהלת העמותה, ואישרה כי טרם כינוס האסיפה הייתה התכתבות בינה לבין הנקבלת ועורך דין אלון, בקשר לבחירת מועמדים בעמותה. כן אישרה כי ההתכתבות שהוגשה מטעם הקובל, וסומנה ת/4, היא ההתכתבות שבינה לבין הנקבלת. הקובל הפנה אותה למסמכים שסומנו ת/4 וביקש שהיא תסביר מה החומר שהנקבלת העבירה לה, והעדה השיבה כי אינה זוכרת, והסבירה כי הנקבלת העבירה לה את החומר בשנת 2006 בהיותה מנהלת העמותה (עמ' 21 לפרוטוקול). כן אישרה העדה כי המסמכים שהוגשו וסומנו ת/5 ו- ת/6 הם התכתבות בינה לבין הנקבלת.

44. בהיצמד לעדות הנ"ל, ונראה כי הקובל לא חולק על כך, המסמכים שסומנו ת/4, ת/5 ו- ת/6 הינם התכתבות בין העדה לבין הנקבלת, ומשכך, אין לומר כי הקובל הוכיח כי המדובר במכתב שהוא כתב, ואשר פורסם ע"י הנקבלת שלא בהסכמתו או לא בהסכמת הנמען. לא מדובר במכתבים של הקובל, ולא מדובר במכתבים שהקובל הוא הנמען לפיהם, ועל כן, לא מדובר במסמכים שפרסומם מהווה עבירה של פגיעה בפרטיות, שעה שאינם כוללים עניין פרטי של הקובל, כלל ועיקר.

45. העדה נשאלה, בעדותה בחקירה הנגדית, האם היא מסרה לנקבלת מסמכים על מנת להציג אותם באסיפה, וזו השיבה כי היא לא יודעת ולא זוכרת. כן נשאלה כיצד הגיעו לידי הנקבלת מסמכים שהקובל שלח לעדה בוואטס-אפ, והשיבה שהיא מעבירה לחברי הוועד בעמותה את המכתבים שהקובל הפנה לעמותה, אם כי היא לא זוכרת האם

הנקבלת הייתה חברת וועד במועדים הרלבנטיים ולא זוכרת האם העבירה לה את המסרונים הנ"ל, אם כי העבירה לחברי הוועד כל מכתב שהיא קיבלה מהקובל (עמ' 23 לפרוטוקול).

46. עדות זו של העדה הנ"ל לא מהווה ולו ראייה דלה ובסיסית כי הנקבלת הציגה את המסמכים באסיפה ללא הסכמת העדה - שהיא הנמען לפי מסמכים אלו. גם בהנחה והקובל לא נתן הסכמתו להצגת המסמכים ע"י הנקבלת באסיפה, אין בכך כדי להקים עבירה של פגיעה בפרטיות, שעה שהוא לא הוכח לכאורה כי הדבר נעשה ללא הסכמת הנמען. לציין כאן כי הקובל לא העיד כלל, ועל כן לא הוכח כי הוא לא הרשה לנקבלת להציג את המסמכים.

47. עדת התביעה הנ"ל אישרה, במסגרת עדותה בחקירה נגדית, כי טרם כינוס האסיפה היא העבירה לנקבלת מצגת, שהוגשה וסומנה ת/1, שכללה מסרונים וואטס-אפ, והשיבה בשלילה לשאלה האם ביקשה מהנקבלת לא לפרסם את המצגת, ומבחינתה ניתן אישור לפרסם את המצגת (שורות 20-23 עמ' 24 לפרוטוקול). המדובר בראיה של ממש, מטעם הקובל עצמו, התומכת בגרסת ההגנה כי הצגת המצגת באסיפה ע"י הנקבלת הייתה ברשות הנמען, וכי לא הוכח לכאורה כי הדבר נעשה ללא הסכמת הנמען.

48. עדת התביעה, גב' נטע גולדמן, העידה כי במועד הרלבנטי לאסיפה היא הייתה חברה בוועד העמותה וכי היא נכחה באסיפה, במהלכה הוצגה מצגת, אם כי היא לא זוכרת את תוכן המצגת ולא זוכרת האם העבירה לנקבלת מכתבים והודעות אשר היו חלק מהמצגת, עובר לכינוס האסיפה (עמ' 25 לפרוטוקול).

49. עדת התביעה, גב' הדר קופלביץ, העידה כי היא שימשה במועד כינוס האסיפה בתפקיד יו"ר זמנית של הוועד, והיא זוכרת באופן חלקי תכונות של הקובל אל הוועד עובר לכינוס האסיפה, גם באמצעות וואטס-אפ (עמ' 27 לפרוטוקול). הקובל הפנה את העדה לתכתובת שסומנה ת/1, והיא השיבה כי היא זוכרת את האמור בעמ' 9 במסמך זה. עיון בעמ' 9 למצגת, שסומנה ת/1, מלמד כי המדובר בתכתובת בין הקובל לבין העדה ושעניין גיוס מספר חברים לתמוך בכינוס האסיפה. תכתובת אלו לא כוללות שום עניין פרטי של הקובל, שפרסומו היה מקים פגיעה בפרטיותו של זה. הקובל שאל האם העדה העבירה את התכתובת לאחרים, והשיבה: "העתק הדבק לא זכור לי שעשיתי אבל התוכן יכול להיות" (שורה 10 עמ' 28 לפרוטוקול). אין חולק כי מדובר במסמכים שהוצגו במצגת ע"י הנקבלת במהלך האסיפה. כאמור, העדה לא העידה כי היא לא נתנה לנקבלת הרשאה להציג את המסמכים באסיפה, והעידה כי היא לא זוכרת כלל האם העבירה את המסמכים לנקבלת.

50. העדות הנ"ל לא מהווה ולו ראייה בסיסית להוכיח כי הנקבלת הציגה את המסמכים באסיפה ללא הרשאה מאת העדה - היא הנמען לפי המסמכים.

51. האמור במסמך שהוגש וסומן נ/1 תומך במסקנה הנ"ל ואף מחזק את טענת ההגנה כי המסמכים שהוצגו במצגת, ושעניינם התכתובות בין הקובל לאחרים בעמותה, הוצגו ע"י הנקבלת בהסכמת אחד הצדדים להתכתבויות. המסמך שסומן נ/1 הינו הודעת דואר אלקטרוני מאת הנקבלת, מיום 25.1.19, שעניינו מצגת להצגה באסיפה

שתתקיים ביום 29.1.19, וההודעה הנ"ל נשלחה לחברי העמותה בעלי תפקידים בה גב' נטע גודלדמן, הדר קופלוביץ, נרקיס נווה ואח', ובה מצינת הנקבלת כי היא מצרפת מצגת שתוצג באסיפה וגם מתארת את אופן הצגת המסמכים בפני הנוכחים. במסגרת עדותה בחקירה חוזרת, נשאלה העדה הנ"ל האם הביעה התנגדות למצגת, והשיבה: "**לא נראה לי**" (שורה 10 עמ' 29 לפרוטוקול). מדובר בעדות ברורה אשר תומכת משמעותית בגרסת ההגנה ומובילה למסקנה כי לא התקיימה ראייה בסיסית ביותר להוכיח לכאורה כי הצגת התכתובות ע"י הנקבלת במסגרת האסיפה לא הייתה לפי הרשאה של הנמען באותם תכתובות.

52. עיינתי במסמכים שהוצגו וסומנו ת/1, אשר לפי הקובל הוצגו ע"י הנקבלת במהלך האסיפה. חלק מהמצגת כולל נתונים כלליים בעניינים כספיים ואחרים שבטיפול וועד הביקורת, וחלקה האחר של המצגת עניינו בדיקה ומעקב אחר ביצוע החלטות האסיפה הכללית והשגת יעדי העמותה ואופן ביצוע פעילותם. במסמכים אחרים, שהינם חלק מהמצגת שסומנה ת/1, פונה הקובל אל חברי וועד העמותה בבקשה לקיים את האסיפה, ובמסמכים נוספים הוא מודיע להם על קיום האסיפה ביום 29.1.18. כן עיינתי במסמכים נוספים במצגת שסומנה ת/1, שעניינם מכתבים שנשלחו ע"י הקובל לנטע גודלדמן, וע"י זו לקובל, ועניינם התנאים הנדרשים לשם כינוס אסיפה שלא מן המניין ובחירת בעלי תפקידים בעמותה. אין בכל המסמכים לעיל כל תיעוד של עניין פרטי של הקובל.

53. באחד המכתבים, שעניינו דואר אלקטרוני שנשלח מאת הקובל לגב' נטע, בה הוא מציין כי הוא שומע "לחששים" והשמצות אישיות נגדו ומציע לחדול מכך. לא מצאתי כי מלבד תיאור זה של הקובל, המסמך מתייחס לעניין פרטי - אישי של הקובל, באופן שפרסומו פוגע בפרטיותו של הקובל, כאשר הקובל לא מפרט באותו מסמך את תוכנם של אותם "לחששים", כהגדרתו. לציין כאן כי לא הוגשה ולו ראייה דלה ובסיסית להוכיח לכאורה כי הצגת המכתב ע"י הנקבלת באסיפה לא הייתה בהרשאת הקובל והנמען, כמתואר לעיל.

54. עיינתי במסמכים שהוצגו לעדי התביעה ע"י הקובל, וסומנו ת/5, ת/6, ת/7. ת/5 הוא דואר אלקטרוני שנשלח ע"י הנקבלת למי מהעדים הנ"ל, ובמסגרתם מבקשת הנקבלת לקבל מסמכים של וועד העמותה, וסיכום נושאים שעלו בפגישות של גורמי העמותה. ת/6 עניינו דואר אלקטרוני מאת הנקבלת אל עדת התביעה גב' נרקיס נווה. כפי שצינתי, לא הוכח לכאורה, ולו באופן בסיסי ביותר, כי הנמען, גב' נווה, לא נתנה הרשאה להשתמש במסמך הנ"ל ע"י הנקבלת. כמו כן, כתב המסמך הוא הנקבלת, ועל כן אין פסול בכך כי היא תשתמש במסמך במסגרת מצגת במהלך האסיפה. לא מצאתי כי יש במסמך זה כדי להוות ראייה בסיסית להוכיח לכאורה עבירה של פגיעה בפרטיות ע"י הצגתו בפני האסיפה. המסמך לא כולל שום עניין פרטי של הקובל, שפרסומו ע"י הנקבלת בפני חברי העמותה במהלך האסיפה מהווה פגיעה בפרטיותו של הקובל, לפי הוראת סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות. אומנם, קיים טעם לפגם באופן התבטאות הנקבלת כלפי הקובל, במסגרת המסמך שהועבר מהנקבלת לגב' נווה. אולם, כאמור, המסמך לא מתעד עניין פרטי ואישי של הקובל, שהיה בהצגתו בפני ציבור האסיפה כדי להוות פגיעה בפרטיותו של הקובל.

סוף דבר

לאור כל המבואר, אני מקבל את בקשת הנקבלת שלא לחייבה להשיב לאשמה, ומזכה אותה מהעבירות

המיוחסות לה בכתב הקובלנה.

ישיבת יום 2/2/23 מבוטלת. ההליכים הסתיימו.

המזכירות תמציא הכרעת הדין לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ב' שבט תשפ"ג, 24 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.